

181

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 17 czerwca 1967 r.

w sprawie gospodarowania surowcami wtórnymi metali.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 pkt 4 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 14 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu stalą, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi (Monitor Polski Nr 15, poz. 115), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie ustala sposób zagospodarowania surowców wtórnych metali, wymienionych w części I załącznika nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 17 czerwca 1967 r. o ustaleniu wykazu surowców wtórnych podlegających zagospodarowaniu oraz wykazu jednostek upoważnionych do skupu tych surowców (Monitor Polski Nr 37, poz. 185), zwanych dalej „surowcami wtórnymi”, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Sprawy związane z zagospodarowaniem surowców wtórnych metali nieżelaznych wymienionych w załączniku nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości powołanego w ust. 1 reguluje rozporządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 maja 1966 r. w sprawie gospodarowania metalami nieżelaznymi (Dz. U. Nr 27, poz. 165).

§ 2. 1. Centrali Gospodarki Złomem powierza się kontrolę gospodarki surowcami wtórnymi w jednostkach gospodarki uspołecznionej oraz w jednostkach gospodarki nie uspołecznionej.

2. Kontrola gospodarki surowcami wtórnymi obejmuje:

- 1) analizę planu zagospodarowania surowców wtórnych z punktu widzenia zasad racjonalnej gospodarki,
- 2) sprawdzanie przestrzegania obowiązku zagospodarowania oraz zużycia surowców wtórnych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą jednostek Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Sprzedaż innym jednostkom niż wymienione w załączniku nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości powołanego w § 1 ust. 1 lub zużycie, do przetopu albo przeróbki chemicznej własnych surowców

wtórnych w postaci żeliwa wymaga uprzedniej zgody Centrali Gospodarki Złomem.

§ 4. Jednostki gospodarki uspołecznionej, w których powstają surowce wtórne ze stali stopowej, obowiązane są zaopatrywać je w cechę materiałową, przewidzianą przez Polską Normę.

§ 5. Centrala Gospodarki Złomem w wypadkach gospodarczo uzasadnionych może zwolnić jednostki, w których powstają surowce wtórne, od obowiązku ich sortowania oraz przerobu na złom wsadowy.

§ 6. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są wysortować z posiadanych surowców wtórnych przedmioty, które mogą być użyte bez przetopienia (żelastwo użytkowe), i zaferować je do zakupu jednostkom gospodarki uspołecznionej na cele produkcyjne lub usługowe, a w braku zapotrzebowania ze strony tych jednostek — jednostkom właściwym do ich skupu, wymienionym w załączniku nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości, powołanego w § 1 ust. 1.

2. Nie zakupione przez jednostki wymienione w ust. 1 żelastwo użytkowe może być sprzedawane rzemieślnikom oraz innym osobom prywatnym.

§ 7. Gdy w skład przedmiotu nabywanego jako żelastwo użytkowe wchodzi także wmontowane części z metali nieżelaznych, stanowiące integralną ich część, bez której dany przedmiot byłby nieużyteczny dla nabywcy, przedmiot ten może być sprzedany w całości.

§ 8. Surowce wtórne, które nie mogą być zagospodarowane w trybie przewidzianym niniejszym zarządzeniem, mogą być za zgodą Centrali Gospodarki Złomem przeznaczone na inne cele lub zniszczone.

§ 9. 1. Znalezione wśród surowców wtórnych przedmioty wybuchowe i niebezpieczne należy wysortować i zabezpieczyć w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób postronnych oraz zgłosić do unieszkodliwiania właściwym organom.

2. Tryb postępowania przy zabezpieczaniu i zgłaszaniu przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych określają odrębne przepisy.

§ 10. Znalezione w złomie przedmioty o wartości zabytkowej i muzealnej lub części takich przedmiotów należy zabezpieczyć oraz zgłosić właściwemu wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków.

§ 11. 1. Zabrania się stosowania dla celów budownictwa używanych kolejowych szyn normalnotorowych i szyn tramwajowych.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy stosowania szyn do obudowy górniczej oraz do budowy torów do dźwigów budowlanych i innych torów.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 15 listopada 1958 r. w sprawie zakazu stosowania dla celów budownictwa używanych szyn kolejowych, tramwajowych oraz odpadów i odrzutów produkcyjnych szyn (Monitor Polski Nr 91, poz. 504).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1967 r.

Minister Przemysłu Ciężkiego: *J. Hryniewicz*